

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Dato: 9. oktober 2014
Enhed: Sundhedsjura og læ-
gemiddelpolitik
Sagsbeh.: DEPFRE
Sags nr.: 1404848
Dok nr.: 1524880

Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har den 26. august 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 763 (Alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

Spørgsmål nr. 763:

"Vil ministeren sikre, at der som anbefalet af Institut for Menneskerettigheder i rapporten "Lige adgang til sundhed", udarbejdes og løbende opdateres en udførlig vejledning for praktiserende læger med en beskrivelse af de særlige forhold, praktiserende læger bør være opmærksomme på ved mødet med flygtninge og indvandrere fra ikke-vestlige lande?"

Svar:

En autoriseret sundhedsperson, herunder en læge, har efter autorisationslovens § 17 pligt til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed under udøvelsen af sin virksomhed. Denne pligt er en retlig standard, der løbende udvikles, og som blandt andet kan udledes af Sundhedsstyrelsens faglige vejledninger. Endvidere kan indholdet af standarden udledes af afgørelser fra Patientombuddet og Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn, der kan rette kritik mod sundhedspersonen, hvis ikke vedkommende har efterlevet normen for almindeligt anerkendt faglig standard.

Omhu og samvittighedsfuldhed skal udvises i alle faser af den sundhedsfaglige behandling og gælder derfor både i forbindelse med diagnosticering, undersøgelse m.v. De praktiserende læger har derfor et ansvar for løbende at udvikle og vedligeholde deres kompetencer, f.eks. gennem efter- og videreuddannelse, således at der kan tilbydes den tilstrækkeligt kvalificerede patientbehandling.

Jeg lægger endvidere til grund, at de praktiserende læger i forbindelse med diagnosticeringen af patienter med anden etnisk baggrund tager højde for og undersøger de særlige forhold, herunder risici for sygdomme m.v., der særligt gør sig gældende for denne patientgruppe. Og at læger løbende holder sig orienteret om sundhedsudviklingen nationalt som international, f.eks. via Statens Serum Instituts meddelelser, udgivelser m.v.

Som jeg nævnte i mit svar på UUI alm. del spørgsmål 746 vil jeg dog gerne se på, hvordan de nuværende tolkeregler kan strammes op, f.eks. ved ændring af tolkningsbekendtgørelsen.

Med venlig hilsen

Nick Hækkerup / Frederik Rechenback Enelund